

Ewolucja i wyższa krytyka

Czy są dziś niebezpieczeństwem?

Dlaczego brat Russell tak często kładł nacisk na te niebezpieczeństwa? Te dwa wyrażenia: ewolucja i wyższa krytyka pojawiają się razem w poselstwie żniwa ponad 100 razy. Oczywiście jest to ważny temat. Razem będziemy rozważać pięć pytań. Zaczniemy od krótkich odpowiedzi na te pytania:

Odpowiadamy: Wierzył, że ewolucja i wyższa krytyka były poważnymi błędami, które stanowiły niebezpieczeństwo dla Ludu Bożego.

2. Czy te niebezpieczeństwa nadal dzisiaj istnieją?

Odpowiadamy: Te niebezpieczeństwa nadal istnieją dzisiaj, właściwie bardziej niż w przeszłości, ale czasami w bardziej delikatny sposób.

3. Jakie to niebezpieczeństwa?

Odpowiadamy: Ewolucja i wyższa krytyka to wyszukana próba ze strony Przeciwnika, by skompromitować prawdę i tych, którzy ją głoszą.

4. Dlaczego są one tak niebezpieczne?

Odpowiadamy: Niebezpieczeństw jest wiele i są zróżnicowane. Najważniejsze jest to, że ewolucja i wyższa krytyka są niszczyielskie dla wiary i zasad Nowego Stworzenia.

5. Jaka jest nasza odpowiedzialność?

Odpowiadamy: Nasza odpowiedzialność jest podwójna: a) Trzymać się mocno prawdy i b) Zwalczać błąd.

Teraz spójrzmy na te pięć pytań i odpowiedzi bardziej szczegółowo.

1) Dlaczego ewolucja i wyższa krytyka wspomniane są tak często w poselstwie żniwa?

Te dwa niebezpieczeństwa dopiero zaczynały mieć wpływ na społeczeństwo i nominalny kościół, gdy te ostrzeżenia zostały napisane.

Autor „Wykładów Pisma Świętego” zobaczył pewne proctwa w Biblii, które zinterpretował jako ostrzeżenia dla nas. Uważał ewolucję i wyższą krytykę za oszustwa. Spodziewał się, że niebezpieczeństwo wynikające z tych dwóch błędów nasili się i w końcu jego oczekiwania się urzeczywistniły. Jego zdolność przewidywania w tej i innych sprawach są dowodem Boskiej opatrności.

Ten fakt powinien dodać nam więcej pewności, że poselstwo żniwa jest prawdziwe. Popatrzymy na odpowiednie wersety później w tej lekcji.

Nasz Pan, który powrócił, chciał mieć pewność, że to ostrzeżenie dotrze do wszystkich spośród ludu Bożego. Jego odpowiedź na te apostołskie pytania znajduje się w 24. rozdziale Ew. Mateusza i rozpoczyna się tymi słowami: „*Patrzcie, aby was kto nie zwiódł*”. Zwodzące wpływy istnieją przez cały czas Wieku Ewangelii. Lecz Jezus ostrzega nas, że te podstępny będą najbardziej nasilone pod koniec wieku. Zatem ostrzeżenie Jezusa jest wyjątkowo ważne dla nas dzisiaj. Dlatego też ostrzeżenie przed ewolucją i wyższą krytyką jest tak często powtarzane. Dlatego też musimy poważnie zastanowić się nad tym tematem.

Od wiernego „stróża” stojącego na murach Syjonu otrzymaliśmy ostrzeżenie i ono jest nadal aktualne, nawet po ponad stu latach.

2) Czy ewolucja i wyższa krytyka są prawdziwe i przedstawiają realne niebezpieczeństwa?

Definicje i przykłady tych dwóch terminów zostaną zaprezentowane w trzeciej części.

Zamiarem tej części jest pokazanie, że ewolucja i wyższa krytyka także w naszych czasach stanowią zagrożenie. Słowo Boże mówi nam, że te niebezpieczeństwa należą do „czasów końca”. Udowadnia to doświadczenie i obserwacja. Pokrótkę zbadamy zapisy Pisma Świętego. Każdy z nas jest wystawiony na wpływ ewolucji i wyższej krytyki, świadomie lub nieświadomie. Termin „ewolucja” pochodzi od tak zwanej naukowej teorii, która jest znajoma nam wszystkim. Ewolucja jest teraz uważana i nauczana jako fakt w większości systemów edukacji na tym świecie. Ewolucja jest teraz uznawana przez ogromną większość chrześcijan. Każdy, kto próbuje kwestionować prawdziwość tej teorii, jest napiętnowany jako głupi i nieopierający się na faktach. Jak się dalej zastanowimy nad pojęciem „ewolucji”, zauważymy, że to coś więcej niż tylko naukowa teoria.

Termin „wyższa krytyka” jest teraz częściej określane pojęciem „historyczna krytyka”; jej praktyki są dzisiaj bardziej rozpowszechnione niż kiedykolwiek wcześniej w historii. Wyższa krytyka jest stosowana we wszystkich głównych placówkach edukacyjnych na świecie. Wierzy w nią zdecydowana większość chrześcijan. Wyższa krytyka jest nauczana przez najwybitniejszych nauczycieli, uczonych i pisarzy. Ktokolwiek usiłuje kwestionować prawdziwość wyższej krytyki, jest uznawany za niewykształconego głupca. Gdy głębiej zbadamy po-

jęcie „wyższej krytyki”, odkryjemy, że obejmuje ono więcej niż jedynie świeckie praktyki.

Główny punkt, który wymaga tutaj podkreślenia to fakt, że ewolucja i wyższa krytyka stanowią zagrożenie również dzisiaj, i to coraz częściej.

3) Co to jest ewolucja i wyższa krytyka?

Ewolucja to pogląd, że wszelkie życie na ziemi powstało wskutek procesu spontanicznego powstawania, który wymagał setek milionów lat. Od wielu dekad pojęcie ewolucji jest używana dla wyjaśnienia wzrostu ilości wiedzy i wynalazków. Coraz częściej proces ewolucji odnosi się do początku powstania samego wszechświata. Zasada ewolucji głosi, że jest to stały, stopniowy postęp w kierunku idealnych warunków poprzez naturalną selekcję. Ewolucja twierdzi, że porządek powstaje z nieporządku. Ewolucja twierdzi, że wszystko staje się lepsze. I co najważniejsze, ewolucja jest próbą pozbycia się Stwórcy. Przez swoją naturę ewolucja stoi w sprzeczności z Biblią. Później będziemy rozważać przykłady. Jest to niemożliwe, by wierzyć w Biblię jako Słowo Boże i jednocześnie wierzyć w teorię ewolucji. Ewolucja przedstawiana się jako zaawansowana i wyższa wiedza. Odnosi się do wyższej krytyki, lecz bardziej w kwestii nauki niż w kwestiach historycznych.

Wyższa krytyka to badanie starożytnych pism jako próba odkrycia „prostych i pierwotnych znaczeń w ich kontekście historycznym”. Ta definicja brzmi nieszkodliwie na pierwszy rzut oka, ale nie jest niegroźna. Wyższa krytyka jest wyszukaną formą historycznego rewizjonizmu. Wyższa krytyka przedstawia się jako zaawansowana i wyższa wiedza. (Stąd określenie „wyższa” w nazwie tego terminu.) Wyższa krytyka umniejsza poprzednią wiedzę jako gorszą i nieaktualną. (Stąd określenie „krytyka” w nazwie tego terminu.)

Jak wspomniano wcześniej, „wyższa krytyka” została ostatnio zastąpiona terminem „historyczna krytyka”. Nauczyciele wyższej krytyki kładą wielki nacisk na prawdziwość świeckiej historii w porównaniu z biblijną historią. W konsekwencji poprawność Biblii jest kwestionowana prawie w każdym szczególe. To jest oczywista taktyka Przeciwnika, który ma na celu zniszczenie wiarygodności Biblii jako Słowa Bożego. Teorie wyższej krytyki zastępują wiele tradycyjnych judeochrześcijańskich wierzeń.

Niektóre z tych zmian były konieczne i ważne. Na przykład: Nauka, że ziemia jest płaska i jest centrum wszechświata, głoszona przez wieki przez papieżstwo, nie była prawidłową interpretacją Biblii. Dwudziestoczterogodzinny dzień stworzenia, nadal głoszony przez wielu, nie jest prawidłową interpretacją Biblii. Problemem w takich przypadkach nie jest sama Biblia, lecz nieprawidłowa jej interpretacja. Pozostałe twierdzenia wyższej krytyki przeciw Biblii wcale nie są oparte na

prawdzie; niektóre zostały obalone, większość nadal jest dzisiaj nauczana. Na przykład: Wspaniała dokładność pewnych biblijnych prorocत्व przekonała wyższych krytyków co do tego, że musiały być one napisane po fakcie. Ogólnie wyżsi krytycy kwestionują biblijną historię. Uznają oni pewne fragmenty Biblii jako nowsze i gorsze kopie wydarzeń zapisanych w świeckiej historii. Uważają, że reszta historii biblijnych jest niemożliwa do udowodnienia, a zatem jest nieprawdziwa. Wyżsi krytycy nauczają, że Mojżesz nie był autorem pierwszych pięciu ksiąg Biblii. Wyżsi krytycy nauczają, że Dawid nie był twórcą psalmów, ponieważ uważają, że król Dawid nigdy nie istniał. Wyżsi krytycy nauczają, że Paweł nie był autorem Listu do Hebrajczyków. Jest wiele innych przykładów; niektóre z nich będziemy rozważać później.

W bardziej pozytywnym tonie: Wiele geograficznych odniesień znajdujących się w Biblii, które były uważane za błędne przez wyższą krytykę, ostatnio zostało potwierdzonych jako prawdziwe.

Ewolucja i wyższa krytyka są wyszukaną próbą ze strony Przeciwnika, by skompromitować prawdę i tych, którzy ją głoszą.

4) Dlaczego ewolucja i wyższa krytyka są takie niebezpieczne?

Ta część zasługuje na większą uwagę i zostanie najdokładniej omówiona. Ewolucja i wyższa krytyka są niebezpieczne, ponieważ niszczą wiarę w Boga i wiarę w Biblię jako Słowo Boże. W rezultacie tego wiara w prawdziwość Biblii jest albo całkowicie niszczone, albo poważnie osłabiona ziemskim myśleniem. Zniszczysz Biblię, a zniszczysz pokarm dostarczony dla Nowego Stworzenia.

Apostoł Paweł mówi, by się brzydzić: „*świecką próżnomównością i sprzecznym okóło fałszywie nazwanej umiejętności*” (1 Tym. 6:20). Ewolucja i wyższa krytyka nie są jedynie fałszywą nauką – są fałszywą nauką, która sprzeciwia się prawdzie. Ten aspekt „sprzeciwiania się” stanowi prawdziwe niebezpieczeństwo. Ta „krytyka” zawarta w pojęciu wyższej krytyki jest niszcząca, a nie konstruktywna. Zarówno ewolucja, jak i wyższa krytyka próbują przedstawić poprzednie uznawane prawdy jako błąd. Dlatego właśnie sprzeciwiamy się tej fałszywej nauce. Jeżeli byłaby to prawdziwa nauka, przyjęlibyśmy ją. Jeżeli zostanie udowodnione, że coś, co wcześniej uważaliśmy za prawdę, jest błędem, powinniśmy to odrzucić. Lecz nigdy nie możemy zastąpić prawd Biblii świeckim błędem.

Apostoł Paweł także mówi o tych, którzy „*odmienili prawdę Bożą w kłamstwo*” (Rzym. 1:18-32). Prawda, o której mówi Paweł, jest Boża, a Boża prawda jest doskonała. Te wersety w Liście do Rzymian odnoszą się do pojęć ewolucji i wyższej krytyki.

Werset 22: „*Mieniać się być mądrymi, zgłupieli*”. O kim jest tu mowa? Zawierają się tu ewolucjoniści i wyżsi krytycy, którzy uważają się za mądrzejszych od Słowa Bożego. Masy ludzi są w znacznym stopniu zaślepionymi naśladowcami, którzy zostali ogłupieni przez nauczycieli tych dwóch błędów.

Werset 25: o tych, którzy „*chwalili stworzenie i służyli mu raczej niż Stworzycielowi*”. Ewolucja sprawia, że Stwórca jest niepotrzebny. Nasze myślenie tylko o sobie społeczeństwo faktycznie czci to, co zostało stworzone; czci mamotę, czci ludzkie wymysły i czci własne ja. Zastąpiło biblijne, moralne zasady „relatywistyczną moralnością”. Zarówno ewolucja, jak i wyższa krytyka zmienia lub odrzuca wiele moralnych zasad zawartych w Biblii. Paweł podaje długą listę przykładów w pierwszym rozdziale Listu do Rzymian.

Obecna zachodnia cywilizacja zalegalizowała i chroni obrzydliwości wspomniane tam przez Pawła. Tragiczne jest to, że nawet niektórzy z naszego braterstwa przyjęli tę „relatywistyczną moralność”. Uważają się za bardziej liberalnych, bardziej „poprawnych politycznie” i bardziej postępowych w swoim myśleniu. Jasne oświadczenia Pisma Świętego są uważane za niezgodne z duchem czasów, w których żyjemy. Tacy braterstwo uważają tych, którzy trzymają się biblijnych rozporządzeń, za staromodnych i „żyjących w przeszłości”.

Ten problem jest prawdziwy nie tylko jeżeli chodzi o -moralne nauki, ale także prawdy historyczne. Niebezpieczeństwo ewolucji i wyższej krytyki jest takie samo: Błąd próbuje wyprzeć prawdę. Jakie generalnie przyjęte prawdy są zagrożone przez ewolucję i wyższą krytykę? Wszystkie przyjęte prawdy są w niebezpieczeństwie.

Jak wspomnieliśmy wcześniej: ewolucja sprzeciwia się stworzeniu i potrzebie Stwórcy. Jeżeli nie ma Stwórcy, nie ma ustalonych zasad zachowania. Jeśli nie ma Stwórcy, nie ma odpowiedzialności za czyny. Jeśli nie ma Stwórcy, najwyższymi prawami jest „przetrwanie najsilniejszych” oraz „naturalna selekcja”. Zauważmy: Jeżeli teoria ewolucji jest prawdziwa, to Hitler miał rację. Jego czyny były zgodne z prawem „przetrwania najsilniejszych”. Jego praktyki były próbą wprowadzenia w życie pojęcia „naturalnej selekcji” poprzez stworzenie wyżej „rasy panów”. Lecz ewolucjoniści przeczą sami sobie w tym aspekcie, podobnie jak Hitler, który między innymi zrobił wyjątek dla samego siebie.

Ewolucja zaprzecza Biblii. Poza kwestionowaniem stworzenia ewolucjoniści uznają historię upadku człowieka za bajkę. Dlatego też kwestionują naukę o okupie. Dlatego też kwestionują naukę o restytucji. Ewolucjoniści nauczają, że ludzie to zaledwie wyżej rozwinięte zwierzęta. Dlatego też pozbywają się biblijnych pojęć o człowieku „stworzonym na obraz Boga”. Dowody tego fałszywego przekonania są dookoła nas. Wyższa kryty-

ka zaprzecza także Biblii. Dodatkowe przykłady będą później przytoczone.

A teraz zbadajmy dodatkowe biblijne świadectwo mówiące o tych niebezpieczeństwach. Po pierwsze, będziemy rozważać wybrane wersety z 2 Tym., rozdział trzeci, wersety 1-5 i po części 7: „*A to wiedz, iż w ostatnich dniach nastaną czasy trudne. Albowiem będą ludzie sami siebie miłujący, łakomi, chlubni, pyszni, bluźniercy (...) Którzy mają kształt pobożności, ale się skutku jej zaparli; i tych się chroń. Które się zawsze uczą, a nigdy do znajomości prawdy przyjść nie mogą*”. Jak dokładnie te wersety opisują nasze czasy!

Werset 7: „*Które się zawsze uczą, a nigdy do znajomości prawdy przyjść nie mogą*”. Uczenie się dla samego uczenia się nie jest prawdą. Stałe poszukiwanie czegoś nowego nie zawsze prowadzi do prawdy. Uczenie się sugeruje postęp, osobisty postęp w zrozumieniu prawdy. Jednak „nowe światło”, które gasi „wiarę raz świętym podaną”, nie jest prawdą. Ważne jest, byśmy odwrócili się od tych rzeczy i tych, którzy je, którzy je propagują.

Werset 8: „*A jako Jannes i Jambres sprzeciwiali się Mojżeszowi, tak i ci sprzeciwiają się prawdzie, ludzie rozumu skażonego, odrzuceni z strony wiary*”. Kim byli Jannes i Jambres? Byli oni magami faraona, chociaż ich imiona nie znajdują się w zapisie Księgi Wyjścia. Paweł odnosił się do informacji dobrze znanej Tymoteuszowi i powszechnie znanej w tamtych czasach. Na czym polegał sprzeciw Jannesa i Jambresa? Podrabiali cuda Mojżesza. Zwodzili lud. Podważali władzę Mojżesza i Aarona jako Boskich przedstawicieli. Ich zachowanie była destruktywne, nie konstruktywne. Było to wybiórcze podważanie prawdy i jej sług. Była to tania podróbka. „Najwyżsi kapłani” ewolucji i wyższej krytyki w wielu kwestiach przypominają Jannesa i Jambresa. Lecz obraz Jannesa i Jambresa ma dużo większe zastosowanie. Pokróćcie się nad nim zastanowimy.

Werset 13: „*Lecz źli ludzie i zwodziciele postąpią w -gorsze, jako zwodzący tak i zwiedzeni*”. Powinniśmy się spodziewać, że te oszustwa będą się coraz bardziej rozwijać. I dokładnie to widzimy. Apostoł Paweł mówi nam w 2 Tes. 2:11 o „skutku błędów”. Nasz Pan Jezus ostrzegł, że błędy będą aż tak silne, aby „*o ile można, zwieść i wybranych*” (Mat. 24:24 NP). Oba te wersety odnoszą się do czasu parousii naszego Pana Jezusa.

Kolejna rzecz będzie dotyczyła bardziej bezpośrednio nas. Czy ewolucja i wyższa krytyka są problemem dla Badaczy Pisma Świętego? Czy ci dwaj przeciwnicy prawdy stanowią dziś dla nas niebezpieczeństwo? Odpowiedź na te dwa pytania brzmi: „Tak!” - dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek wcześniej. Nie są to tylko niebezpieczeństwa z zewnątrz, ale także niebezpieczeństwa z wewnątrz.

Postawiliśmy wcześniej dwa wnioski:

1. Jak dalej rozważymy termin „ewolucja”, zauważymy, że termin ten to coś więcej niż tylko naukowa teoria.
2. Gdy głębiej zbadamy pojęcie „wyższej krytyki”, odkryjemy, że obejmuje ono więcej niż jedynie świeckie praktyki.

Pismo Święte wskazuje, że wpływy ewolucji i wyższej krytyki będą istniały nawet w prawdziwym Kościele w dniach ostatecznych. Ewolucja i wyższa krytyka uważają się za nadrzędną wiedzę i bardziej zaawansowane myślenie. Nasze dzieci są wystawione na ewolucję i wyższą krytykę każdego dnia. Już podaliśmy jako przykład „relatywistyczną moralność”. Teraz kolejny przykład historycznego rewizjonizmu. Poselstwo Żniwa zawiera cenne historyczne zapisy oparte na Biblii jako na najwyższym autorytecie. Niektórzy Badacze Biblii próbują pogodzić historię świecką i biblijną. Jest to zadanie niemożliwe do wykonania. Uważam, że można zobaczyć u nas wpływy ewolucji określane mianem „postępu” oraz „nowego światła”. Uważam, że zasada wyższej krytyki jest dziś pośród nas, czego dowodem jest naginanie biblijnych prawd na korzyść niebiblijnych źródeł.

Apostoł Paweł ostrzega nas: *„Albowiem przyjdzie czas, gdy zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich pożądliwości zgromadzą sobie sami nauczycieli, mając świerzbiące uszy”* (2 Tym. 4:3). O kim jest tu mowa? Paweł mówi o zdeklarowanym ludzie Bożym. Te werseły odnoszą się nie jedynie do nominalnego kościoła, ale także do warunków panujących pośród prawdziwego Kościoła. Wyrażenie „świerzbiące uszy” opisuje pragnienie słuchania informacji w egoistycznych celach, mianowicie: uznania ludzi, samozadowolenia, braku umiaru, ludzkich spekulacji, ciągłego pragnienia czegoś nowego.

1 Tym. 4:1: *„A Duch jawnie mówi, iż w ostateczne czasy odstaną niektórzy od wiary, słuchając duchów zwodzących i nauk dyjabelskich”*. Wyrażenie „duchy zwodzące” odnosi się do upadłych aniołów, którzy są bardziej aktywni dzisiaj niż kiedykolwiek wcześniej. Jakże to są te „nauki diabelskie”? Zawierają się tutaj, chociaż nie tylko: trójca, dusza nieśmiertelna, nauki o wiecznych mękach. Zawiera się tutaj rehot trzech żab: „Zachowajcie status quo” obecnego złego świata. Zawiera się tu wszystko, co pokrewne ze spirytyzmem i okultyzmem. To niebezpieczeństwo jest wszechobecne w dzisiejszym społeczeństwie, szczególnie w mediach. Filmy, telewizja, gry, książki, internet są pełne spirytyzmu. Te rzeczy są przedstawiane jako korzystne, postępowe, „normalne”. Należy dołożyć wielkich starań, aby uniknąć tych złych wpływów na nas, a szczególnie na nasze dzieci.

2 Tes. 2:10-11: *„(...) przeto iż miłości prawdy nie przyjęli, aby byli zbawieni. A przetoż pośle im Bóg skutek błędów, aby wierzyli kłamstwu”*. Jak ważne jest dla nas, by mieć miłość do prawdy. Ci, którzy mają miłość do prawdy i ducha prawdy, nie będą zwiedzeni. Wszyscy inni będą zwiedzeni. Paweł w Milecie zwrócił się do starszych w Efezie z poważnym przesłaniem (Dzieje Ap. 20:17-38).

Werset 26: *„żem ja jest czysty od krwi wszystkich”* - odnosi się do Ezech. 33:1-6.

Werset 27 ukazuje nam przesłanie Pawła podczas jego służby, które było zrozumiałe i pełne.

Wersety 28-30 ostrzegają nas przed dwoma wyjątkowymi niebezpieczeństwami:

- Okrutne wilki wejdą z zewnątrz.
- *„A z was samych powstaną mężowie mówiący rzeczy przewrotne, aby za sobą pociągnęli uczniów”*.

Po grecku „rzeczy przewrotne” oznaczają: „wypaczenia, błędne interpretacje, te rzeczy, które zwodzą nas z właściwej ścieżki”. Ich skutkiem, czy to celowym czy nie, jest pociągnięcie za sobą uczniów. Jest tutaj wielkie niebezpieczeństwo, czasami subtelne, ale zawsze niszczące. Naszą służbą jest sprawiać, by ludzie stawali się uczniami Jezusa Chrystusa. Prawdziwi nauczyciele prowadzą do „Baranka Bożego”, a nie do siebie. Zdrowa nauka jest w niebezpieczeństwie odrzucenia na rzecz tanich podróbek, które w rzeczywistości mają posłać ewolucji i wyższej krytyki.

Pamiętajmy, że jest to coś, co robił Jannes i Jambres. Kopowali oni pierwsze trzy plagi w Egipcie. Ich kopie wydawały się być wyższe, ale w rzeczywistości byli gorsi. Chcieli skompromitować Mojżesza i Aarona jako Boskich przedstawicieli. Są dzisiaj tacy, którzy wykonują podobną pracę, czasami nieświadomie i niecelowo. Są to ci, którzy wychodzą z „alternatywnymi poglądami”, które przeczą ważnym częściom poselstwa żniwa. Są tymi, którzy przedstawiają dowody, informacje ze świeckich źródeł, nie z Biblii. Są to tacy, którzy próbują zaneigować różne aspekty obecnej prawdy, ale nie mają zupełnej, harmonijnej alternatywy. Wszystkie takie próby są krytyczne i niszczące dla Boskiego planu wieków i poselstwa siódmego anioła.

Podsumujmy kilka ważnych aspektów. Wyższa krytyka i ewolucja: Uznają zaawansowaną i wyższą wiedzę. Krytykują dawną wiedzę jako niższą i nieaktualną. Kładą nacisk na „dowody” spoza Biblii. W najlepszym wypadku starają się „nagiąć” Biblię, by dopasować ją do pozabiblijnych „dowodów”. W najgorszym, forsują całkowite odrzucenie biblijnych prawd i wiarę w Boga. Mają w zwyczaju pociągać za sobą uczniów. Jest to wielka odpowiedzialność każdego dziecka Bożego, aby

dostrzegło takie tendencje i pozostało z daleka od nich. Możemy mieć ochotę powiedzieć: „Teraz więcej wiemy” o pewnych elementach prawdy. Tak, jasne zrozumienie prawdy jest zawsze właściwe. Lecz „nowe światło” nigdy nie zamieni dawnych prawd w błąd.

To naturalnie prowadzi do następnego obszaru do dyskusji – rzekomych zarzutów.

Będziemy badać trzy takie zarzuty:

1) „*Ale ścieżka sprawiedliwych jako światłość jasna, która im dalej, tym bardziej świeci, aż do dnia doskonałego*” (Przyp. 4:18). Świadkowie Jehowy i inny przeciwnicy obecnej prawy używają tego wersetu, aby uzasadnić swe radykalne zmiany, które unieważniają fundamentalne nauki uznawane w przeszłości. Jest prawdą, że w Wieku Ewangelii następuje stopniowe odkrywanie prawdy. Ale prawda jest całkowita i poprzednie prawdy są nadal, i zawsze będą, prawdziwe. Jaśniejsze zrozumienie prawdy nie unieważnia poprzednio wyznawanych prawd. Rzeczywistym naszym zadaniem jest odróżnienie prawdy od błędu. Rzeczywiste rozwiązanie jest jasno zdefiniowane w Biblii.

Każdy etap Kościoła miał swojego wyznaczonego przez Boga posłańca. Prawdy nauczane przez każdego posłańca są nadal prawdziwe. Na przykład: Prawda o stworzeniu Jezusa nauczana przez Ariusza jest nadal prawdziwa. Prawda o usprawiedliwieniu z wiary nauczana przez Lutera jest nadal prawdziwa. Poprzedni posłańcy byli odpowiedzialni tylko za część prawdy. Nie było im dozwolone, by naprawili wszystkie wcześniej ustanowione błędy.

„*Ale we dni głosu anioła siódmego*” tajemnica Boża ma być dokonana (Obj. 10:7). „W złym dniu”, w którym żyjemy, cała zbroja Boża jest dostępna (Efezj. 6:10-18). Brat Russell popełnił błędy, lecz przyznał się do nich, a później je naprawił. Czy są jakieś znaczące błędy, które nie zostały poprawione przed jego śmiercią? Niektórzy powiedzą „tak”. Ja mówię „nie”. Musimy sami zdecydować dla siebie poprzez ostrożne badanie i modlitwę.

Abak. 2:2-3: „*Napisz widzenie, a napisz rzetelnie na tablicach, aby je prędko czytelnik przeczytał, przeto, że jeszcze do pewnego czasu odłożone jest widzenie, które wypowie na skończeniu jego, a nie skłamię; a jeśli by na chwilę odwrócił, oczekuj nań; boć zapewne przyjdzie, a nie omieszka*”. Wizja zawiera wyjaśnienie, dlaczego Bóg dozwala na zło (o co pytał Abakuk) i zostało to zapisane na wykresach. Wizja przemówiła do nas. Wydaje się, że wizja zwleka z wypełnieniem, ale ona nie omieszkuje. Wizja nie może kłamać, lecz jest prawdą. To proroctwo mówi nam, że każda główna cecha planu Bożego jest poprawnie zapisana.

Można dostrzec kilka problemów z pomniejszymi cechami

mi planu Bożego, lecz to są kwestie, które nie wpływają na wizję ukazaną w planie wieków. Lecz większe zmiany, które wymagałyby odrzucenia całych działów z tomów lub nawet całych tomów, nie są w harmonii z tym lub innymi wersetami. Musimy czekać na całkowite wypełnienie wizji.

2) „Wierny i mądry sługa to klasa a nie jednostka.” Język grecki i kontekst udowadniają, że wierny i mądry sługa to jednostka. Ci, którzy mają dostęp do angielskich przekładów, mogą przeczytać R3354, szczególnie R3355, strona 125: „Wierny i mądry sługa”. Zobaczcie także R4482 i 4 Tom, strona 613. Brat Russell uważał, że wierny i mądry sługa to jednostka, lecz w skromności i uniżeniu nie głosił tej myśli. Ci, którzy uważają, że wierny i mądry sługa to klasa, przysłaniają i/lub unieważniają poprzednie nauki, a także nie zgadzają się między sobą. Czy to jest logiczne i jest biblijne?

Takie myślenie otwiera drzwi do zamieszania i sprzecznych wierzeń. Wynikający z tego stan zamieszania jest podobny do tego, który istnieje w mistycznym Babilonie. Nikt, kto tak twierdzi, nie zaproponował kompletnego pakietu harmonijnych prawd, które mogłyby zająć miejsce poselstwa żniwa, któremu się sprzeciwiają. Skutki są niszczące, niekonstrukttywne.

3) „Badanie pism brata Russella to podążanie za człowiekiem.” Ci, którzy wygłaszają takie wyroki, czynią to samo, lecz bez autorytetu Biblii. Jak dochodzą do swoich wniosków? Za czyją interpretacją Biblii podążają? Stawiają swoje osobiste interpretacje (lub interpretacje swoich nauczycieli) ponad tymi, które pochodzą od siódmego posłańca. Bóg zawsze używa wiernych sług spośród naszych towarzyszy (Efezj. 4:11; Obj. 21:17). Boskie wybranie takich sług jest udowodnione w Piśmie Świętym, lecz czy ci, którzy tak twierdzą, mają biblijne dowody, że ich wyznaczenie jest w jakiś sposób wyższe. Ostatnie pozabiblijne odkrycia obalają pewne aspekty poselstwa żniwa. Biblia musi być jedynym autorytetem, który uznajemy. Zewnętrzne źródła są tylko wtedy ważne, jeżeli potwierdzają to, co jest napisane w Biblii. Zarówno archeologia, jak i historia są poddane manipulacji. Dlaczego historia Józefa i wyjście z Egiptu są praktycznie nieobecne w archeologii i historii pozabiblijnej? Jedna trzecia 1 Księgi Mojżeszowej i jedna trzecia 2 Księgi Mojżeszowej jest poświęcona tej historii. Faraonowie często przepisywali historię, aby usunąć te rzeczy, które kwestionują ich osobistą dumę i ambicje. Świecka historia jest często „jego historią” – tego, który zwyciężył. Historia babilońska wywodzi się z glinianych tablic, których rozszyfrowanie jest pracą garstki osób. Te wszystkie jednostki były szkolone przez jednego człowieka. Te jednostki mają tendencję do potwierdzania swoich znalezisk tylko przez siebie nawzajem. Uczciwość tych jednostek nie jest kwestionowana, a jedynie ich rzetelność jako

bezsronnych tłumaczy.

Pokrótkie zbadaliśmy cztery z pięciu punktów wspomnianych na początku.

1. Dlaczego brat Russell tak często kładł nacisk na te niebezpieczeństwa.
2. Że te niebezpieczeństwa te istnieją obecnie.
3. Czym są te niebezpieczeństwa.
4. Dlaczego są tak niebezpieczne.

Ostatni punkt jest najważniejszy:

5. Rozwiązanie.

Musimy się starać patrzeć z biblijnego punktu widzenia. Prawda jest budowana na „prostocie w Chrystusie” (2 Kor. 11:3 BG). Słowo „prostota” znajdziemy w konkordancji Stronga pod numerem greckiego słowa 572. Literalnie oznacza ono: „jak kawałek rozwiniętego materiału”. Prawda jest „jednowątkowa” (inna definicja tego samego greckiego słowa). Prawda nie jest niepotrzebnie złożona. Obecna prawda nie może być rozumiana bez Ducha Świętego. Jednak plan Boży jest wystarczająco prosty, aby był zrozumiany przez każdego, kto posiada Ducha Świętego. Prawda to skończony, harmonijny system biblijnych wierzeń. Prawda to ewangelia, „dobra nowina”, która przenika Biblię (Gal. 3:8). Prawda uświęca (Jan 17:17). Prawda prawidłowo przedstawia i broni charakteru Boga. Jezus powiedział: „Moje owce znają mój głos, za innym nie podążają” (Jan 10:4-5 i kontekst). Ci, którzy słuchają ostrożnie głosu Mistrza, nie będą oszukani przez „inne głosy”. Ci, którzy posiadają ducha prawdy, nie będą kuszeni, aby podążać za „inną ewangelią” (2 Kor. 11:4). Ci, którzy mają miłość do prawdy, nie będą skuszeni (2 Tes. 2:10).

2 Tym. 3:14-17: „Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś. Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma Święte, które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego

dobrego czynu”.

Czy wierzymy w plan Boży? Czy jesteśmy przekonani, że Boski plan wieków opiera się na Biblii i dlatego jest prawdziwy? Gdzie nauczyliśmy się tego planu? Mamy odpowiedzialność, aby udowodnić, w co wierzymy. Dowody znajdują się w Biblii. Wyjaśnienia są w poselstwie żniwa.

Paweł mówi dalej o rozwiązaniach: „Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się” (Efezj. 6:13).

Żyjemy w „złych dniach”. Kompletna zbroja Boża nie była dostępna w poprzednich etapach Kościoła. Teraz wszystkie elementy są dostępne i wszystkie elementy są ważne, i każdy jest powiązany w ten czy inny sposób z prawdą – obecną prawdą. Jaka jest nasza osobista odpowiedzialność?

2 Tym. 2:15: „Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wypróbowany i nienaganny pracownik, który wykłada należycie słowo prawdy”. Na zakończenie: każdy z nas, indywidualnie jest odpowiedzialny za to, w co wierzymy, i za to, czego nauczamy innych (Mat. 5:29; 2 Tym. 2:2; Jak. 3:2).

Rzym. 13:11-12: „A to czyńcie wiedząc, że już czas, że już nadeszła pora, abyście się ze snu obudzili, albowiem teraz bliższe jest nasze zbawienie niż kiedy uwierzyliśmy. Noc przeminęła, a dzień się przybliżył. Odrzućmy tedy uczynki ciemności, a obleczmy się w zbroję światłości”.

1 Tes. 5:21: „Wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie” (NP). „**Trzymajcie się**” (...) tego, co dobre.

Springer Allen (Rumunia)
R-
„Straż”

Wykład wygłoszony w czasie konwencji w Mukaczewie (Ukraina), 2016 r.